Επίσημη Εφημερίδα
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EL
Σειρά L

2024/629

7.3.2024

ΣΥΣΤΑΣΗ (ΕΕ) 2024/629 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 18ης Δεκεμβρίου 2023

σχετικά με το προσχέδιο του επικαιροποιημένου ενοποιημένου εθνικού σχεδίου της Φινλανδίας για την ενέργεια και το κλίμα για την περίοδο 2021-2030 και σχετικά με τη συνέπεια των μέτρων της Φινλανδίας προς τον στόχο της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα και με την εξασφάλιση προόδου όσον αφορά την προσαρμογή

(Τα κείμενα στη σουηδική και τη φινλανδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 292,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 2 και το άρθρο 14 παράγραφος 6,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999 ([2]), και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Σύσταση σχετικά με το προσχέδιο του επικαιροποιημένου ενοποιημένου εθνικού σχεδίου (ΕΣΕΚ) της Φινλανδίας για την ενέργεια και το κλίμα για την περίοδο 2021-2030

(1) Η Φινλανδία υπέβαλε το προσχέδιο του επικαιροποιημένου ενοποιημένου εθνικού σχεδίου για την ενέργεια και το κλίμα στις 30 Ιουνίου 2023.

(2) Το άρθρο 3 και το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 (στο εξής: κανονισμός για τη διακυβέρνηση) καθορίζουν τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται στα επικαιροποιημένα ενοποιημένα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα. Τον Δεκέμβριο του 2022, η Επιτροπή ενέκρινε τις κατευθυντήριες γραμμές προς τα κράτη μέλη σχετικά με τη διαδικασία και το πεδίο εφαρμογής της κατάρτισης των προσχεδίων και των τελικών επικαιροποιημένων εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα ([3]). Οι κατευθυντήριες γραμμές προσδιόρισαν ορθές πρακτικές και συνόψισαν τις επιπτώσεις των πρόσφατων πολιτικών, νομικών και γεωπολιτικών εξελίξεων στις πολιτικές για την ενέργεια και το κλίμα.

(3) Σε σχέση με το σχέδιο REPowerEU ([4]), και στο πλαίσιο των κύκλων του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου του 2022 και του 2023, η Επιτροπή έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στις ενεργειακές και κλιματικές μεταρρυθμιστικές και επενδυτικές ανάγκες των κρατών μελών για την ενίσχυση της ενεργειακής ασφάλειας και της οικονομικής προσιτότητας μέσω της επιτάχυνσης της πράσινης και δίκαιης μετάβασης. Αυτό αποτυπώνεται στις εκθέσεις ανά χώρα του 2022 και του 2023 για τη Φινλανδία ([5]) και στις συστάσεις του Συμβουλίου προς τη Φινλανδία ([6]). Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις τελευταίες ειδικές ανά χώρα συστάσεις στα τελικά επικαιροποιημένα ενοποιημένα εθνικά τους σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα.

([1]) ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 243 της 9.7.2021, σ. 1.
([3]) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές προς τα κράτη μέλη για την επικαιροποίηση των εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα για την περίοδο 2021-2030 (ΕΕ C 495 της 29.12.2022, σ. 24).
([4]) COM(2022) 230 final.
([5]) SWD(2022) 611 final, SWD(2023) 626 final.
([6]) COM(2022) 611, σύσταση για σύσταση του Συμβουλίου· COM(2023) 626 final, σύσταση για σύσταση του Συμβουλίου.

(4) Οι συστάσεις της Επιτροπής όσον αφορά την επίτευξη των εθνικών στόχων στο πλαίσιο του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών ([7]) (ESR) βασίζονται στην πιθανότητα τα κράτη μέλη να τηρήσουν τους στόχους για το 2030, λαμβανομένων υπόψη των κανόνων για τη χρήση των δυνατοτήτων ευελιξίας στο πλαίσιο του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών.

(5) Οι συστάσεις της Επιτροπής σχετικά με τη δέσμευση, τη χρήση και την αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα (CCUS) αποσκοπούν στην επισκόπηση της σκοπούμενης ανάπτυξης των εν λόγω τεχνολογιών σε εθνικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με τις ετήσιες ποσότητες CO_2 που σχεδιάζεται να δεσμευθούν έως το 2030, κατανεμημένων ανά πηγή δεσμευόμενου CO_2, προερχόμενου από εγκαταστάσεις που καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([8]) ή από άλλες πηγές, όπως βιογενείς πηγές ή άμεση δέσμευση από τον αέρα· σχετικά με τις προγραμματισμένες υποδομές μεταφοράς CO_2· και σχετικά με την πιθανή εγχώρια ικανότητα αποθήκευσης CO_2 και τους όγκους CO_2 που προβλέπεται να είναι διαθέσιμοι προς έγχυση το 2030.

(6) Οι συστάσεις της Επιτροπής σχετικά με τις επιδόσεις στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([9]) (για τις δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας, στο εξής: κανονισμός LULUCF) αφορούν την υλοποίηση, από πλευράς του κράτους μέλους, του «κανόνα της μη επιβάρυνσης» για την περίοδο 2021-2025 (περίοδος 1) και του εθνικού του στόχου για την περίοδο 2026-2030 (περίοδος 2), λαμβανομένων υπόψη των κανόνων που διέπουν τη χρήση των δυνατοτήτων ευελιξίας, όπως ορίζονται στον εν λόγω κανονισμό. Οι συστάσεις της Επιτροπής λαμβάνουν επίσης υπόψη ότι, κατά την περίοδο 1, τυχόν υπέρβαση εκπομπών βάσει του κανονισμού LULUCF θα μεταφέρεται αυτόματα στον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών.

(7) Οι συστάσεις της Επιτροπής σχετικά με την προσαρμογή εξετάζουν τον βαθμό στον οποίο η Φινλανδία ενσωμάτωσε στα επικαιροποιημένα ΕΣΕΚ στόχους προσαρμογής που να λαμβάνουν υπόψη τους κλιματικούς κινδύνους οι οποίοι θα μπορούσαν να εμποδίσουν τη Φινλανδία να επιτύχει τους σκοπούς και τις επιδιώξεις της Ενεργειακής Ένωσης. Η διαχείριση των υδάτων στις μεταβαλλόμενες κλιματικές συνθήκες απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή λόγω των κινδύνων διαταραχής της παροχής ηλεκτρικής ενέργειας, καθώς οι πλημμύρες, οι καύσωνες και η ξηρασία επηρεάζουν την παραγωγή ενέργειας.

(8) Οι συστάσεις της Επιτροπής σχετικά με τη φιλοδοξία της Φινλανδίας για την ανανεώσιμη ενέργεια βασίζονται στον μαθηματικό τύπο που ορίζεται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, ο οποίος βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια, και στις κύριες πολιτικές και μέτρα που απουσιάζουν από το προσχέδιο επικαιροποιημένου ΕΣΕΚ της Φινλανδίας, ώστε να καταστεί δυνατή η έγκαιρη και οικονομικά αποδοτική επίτευξη της εθνικής συνεισφοράς της Φινλανδίας στον δεσμευτικό στόχο της Ένωσης για ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές σε ποσοστό τουλάχιστον 42,5 % το 2030, με συλλογική φιλοδοξία την αύξησή του στο 45 % σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([10]) όσον αφορά την προώθηση της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Οι συστάσεις της Επιτροπής βασίζονται επίσης στη συμβολή της Φινλανδίας στους ειδικούς στόχους των άρθρων 15α, 22α, 23, 24 και 25 της εν λόγω οδηγίας και στις σχετικές πολιτικές και μέτρα για την ταχεία μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο και την εφαρμογή της. Οι συστάσεις αντικατοπτρίζουν τη σημασία της ανάπτυξης ολοκληρωμένου μακροπρόθεσμου σχεδιασμού για την ανάπτυξη της ανανεώσιμης, και ιδίως της αιολικής, ενέργειας, ώστε να αυξηθεί η προβολή της ευρωπαϊκής μεταποιητικής βιομηχανίας και των ευρωπαϊκών φορέων εκμετάλλευσης δικτύων σύμφωνα με τη δέσμη μέτρων για την ευρωπαϊκή αιολική ενέργεια ([11]).

([7]) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26)· όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2023/857 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2023, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού, και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 (ΕΕ L 111 της 26.4.2023, σ. 1).

([8]) Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

([9]) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης (ΕΕ) αριθ. 529/2013/ΕΕ (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 1)· όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2023/839 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2023, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής, την απλούστευση των κανόνων υποβολής εκθέσεων και συμμόρφωσης, και τον καθορισμό των στόχων των κρατών μελών για το 2030, και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 όσον αφορά τη βελτίωση της παρακολούθησης, της υποβολής εκθέσεων, της παρακολούθησης της προόδου και της επανεξέτασης (ΕΕ L 107 της 21.4.2023, σ. 1).

([10]) Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 82), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2023/2413 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Οκτωβρίου 2023, για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και της οδηγίας 98/70/ΕΚ όσον αφορά την προώθηση της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, και την κατάργηση της οδηγίας (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου (ΕΕ L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

([11]) Ανακοίνωση σχετικά με το ευρωπαϊκό σχέδιο δράσης για την αιολική ενέργεια [COM(2023) 669 final της 24.10.2023] και ανακοίνωση σχετικά με την υλοποίηση της φιλοδοξίας της ΕΕ για τις υπεράκτιες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας [COM(2023) 668 final].

(9) Οι συστάσεις της Επιτροπής σχετικά με την εθνική συνεισφορά στην ενεργειακή απόδοση βασίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2023/1791 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([12]) για την ενεργειακή απόδοση· και στον μαθηματικό τύπο του παραρτήματος Ι της εν λόγω οδηγίας, καθώς και στις σχετικές πολιτικές και μέτρα για την εφαρμογή του.

(10) Οι συστάσεις της Επιτροπής δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις επιδιώξεις, τους στόχους και τις συνεισφορές, καθώς και στις σχετικές πολιτικές και μέτρα για την υλοποίηση του σχεδίου REPowerEU, προκειμένου να καταργηθεί ταχέως κάθε εξάρτηση από τα ρωσικά ορυκτά καύσιμα. Λαμβάνουν υπόψη τα διδάγματα που αντλήθηκαν από την εφαρμογή της δέσμης μέτρων «Εξοικονόμηση αερίου για έναν ασφαλή χειμώνα» ([13]). Οι συστάσεις αντικατοπτρίζουν την επιτακτική ανάγκη να καταστεί το ενεργειακό σύστημα ανθεκτικότερο υπό το πρίσμα των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/941 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([14]) σχετικά με την ετοιμότητα αντιμετώπισης κινδύνων στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1938 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([15]) σχετικά με την ασφάλεια εφοδιασμού με αέριο και τη βελτίωση της αποθήκευσης ενέργειας σύμφωνα με τη σύσταση της Επιτροπής για την αποθήκευση ενέργειας ([16]).

(11) Οι συστάσεις της Επιτροπής λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη να επιταχυνθεί η ενοποίηση της εσωτερικής αγοράς ενέργειας, ώστε να ενισχυθεί ο ρόλος της ευελιξίας και να ενδυναμωθούν και να προστατευθούν οι καταναλωτές. Οι συστάσεις της Επιτροπής λαμβάνουν επίσης υπόψη τη σημασία της αξιολόγησης του αριθμού των νοικοκυριών που πλήττονται από ενεργειακή φτώχεια σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και της σύστασης (ΕΕ) 2023/2407 της Επιτροπής ([17]).

(12) Οι συστάσεις της Επιτροπής αντικατοπτρίζουν τη σημασία της διασφάλισης επαρκών επενδύσεων στην έρευνα και την καινοτομία στον τομέα της καθαρής ενέργειας με στόχο την τόνωση των ικανοτήτων ανάπτυξης και παραγωγής, συμπεριλαμβανομένων κατάλληλων πολιτικών και μέτρων για ενεργοβόρες βιομηχανίες και άλλες επιχειρήσεις· και την ανάγκη αναβάθμισης των δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού για μια βιομηχανία μηδενικών καθαρών εκπομπών, προκειμένου να εδραιωθεί μια ισχυρή, ανταγωνιστική και καθαρή οικονομία εντός της Ένωσης.

(13) Οι συστάσεις της Επιτροπής βασίζονται στις δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν στο πλαίσιο της συμφωνίας του Παρισιού για τη σταδιακή κατάργηση της χρήσης ορυκτών καυσίμων, καθώς και στη σημασία της σταδιακής κατάργησης των επιδοτήσεων για τα ορυκτά καύσιμα.

(14) Οι συστάσεις της Επιτροπής σχετικά με τις επενδυτικές ανάγκες ακολουθούν την αξιολόγησή της σχετικά με το κατά πόσον το προσχέδιο του επικαιροποιημένου σχεδίου παρέχει γενική επισκόπηση των επενδυτικών αναγκών για την επίτευξη των στόχων, των επιδιώξεων και των συνεισφορών για όλες τις διαστάσεις της Ενεργειακής Ένωσης· προσδιορίζουν τις πηγές χρηματοδότησης, κάνοντας διάκριση μεταξύ ιδιωτικών και δημόσιων πηγών· συνοψίζει τις επενδύσεις που συνάδουν με το σχέδιο ανάκαμψης και ανθεκτικότητας (ΣΑΑ) της Φινλανδίας, τα εδαφικά σχέδια δίκαιης μετάβασης (ΤΔΤΡ) της Φινλανδίας και τις ειδικές για τη χώρα συστάσεις για την περίοδο 2022-2023 που εκδόθηκαν στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου· και περιλαμβάνει αξιόπιστη μακροοικονομική αξιολόγηση των προγραμματισμένων πολιτικών και μέτρων. Το ΕΣΕΚ θα πρέπει να διασφαλίζει τη διαφάνεια και την προβλεψιμότητα των εθνικών πολιτικών και μέτρων για τη στήριξη της επενδυτικής ασφάλειας.

(15) Οι συστάσεις της Επιτροπής αντικατοπτρίζουν την καίρια σημασία της διασφάλισης έγκαιρης και συμπεριληπτικής διαβούλευσης σχετικά με το σχέδιο, συμπεριλαμβανομένης της αποτελεσματικής δημόσιας συμμετοχής με επαρκείς πληροφορίες και χρονοδιάγραμμα, σύμφωνα με τη σύμβαση του Aarhus ([18]), καθώς και μιας ευρείας περιφερειακής διαβούλευσης.

([12]) Οδηγία (ΕΕ) 2023/1791 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 2023, για την ενεργειακή απόδοση και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2023/955 (ΕΕ L 231 της 20.9.2023, σ. 1).

([13]) Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή με τίτλο «Εξοικονόμηση αερίου για έναν ασφαλή χειμώνα» [COM(2022) 360 final].

([14]) Κανονισμός (ΕΕ) 2019/941 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με την ετοιμότητα αντιμετώπισης κινδύνων στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και με την κατάργηση της οδηγίας 2005/89/ΕΚ (ΕΕ L 158 της 14.6.2019, σ. 1).

([15]) Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1938 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με τα μέτρα κατοχύρωσης της ασφάλειας εφοδιασμού με φυσικό αέριο και με την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 994/2010 (ΕΕ L 280 της 28.10.2017, σ. 1).

([16]) Σύσταση της Επιτροπής, της 14ης Μαρτίου 2023, σχετικά με την αποθήκευση ενέργειας — Στήριξη ενός απανθρακοποιημένου και ασφαλούς ενεργειακού συστήματος της ΕΕ (ΕΕ C 103 της 20.3.2023, σ. 1).

([17]) Σύσταση (ΕΕ) 2023/2407 της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2023, σχετικά με την ενεργειακή φτώχεια (ΕΕ L, 2023/2407, 23.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2023/2407/oj).

([18]) Σύμβαση σχετικά με την πρόσβαση στην πληροφορία, τη δημόσια συμμετοχή στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων και πρόσβασης στη δικαιοσύνη και τα περιβαλλοντικά ζητήματα, της 25ης Ιουνίου 1998 («σύμβαση του Aarhus»).

(16) Οι συστάσεις της Επιτροπής για τη δίκαιη μετάβαση αντικατοπτρίζουν την αξιολόγηση του κατά πόσον το σχέδιο της Φινλανδίας προσδιορίζει σε επαρκή βαθμό τις σχετικές επιπτώσεις της κλιματικής και ενεργειακής μετάβασης στην κοινωνία, την απασχόληση και τις δεξιότητες και συνοψίζει κατάλληλες συνοδευτικές πολιτικές και μέτρα για την προώθηση μιας δίκαιης μετάβασης, συμβάλλοντας παράλληλα στην προώθηση τόσο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όσο και της ισότητας των φύλων.

(17) Οι συστάσεις της Επιτροπής προς τη Φινλανδία βασίζονται στην αξιολόγηση του προσχεδίου του επικαιροποιημένου ΕΣΕΚ ([19]), το οποίο δημοσιεύεται μαζί με την παρούσα σύσταση.

(18) Η Φινλανδία θα πρέπει να λάβει δεόντως υπόψη τις παρούσες συστάσεις κατά την κατάρτιση του τελικού επικαιροποιημένου ενοποιημένου ΕΣΕΚ που πρέπει να υποβληθεί έως τις 30 Ιουνίου 2024.

Συστάσεις σχετικά με τη συνέπεια προς τον ενωσιακό στόχο για κλιματική ουδετερότητα και με τη διασφάλιση της προόδου όσον αφορά την προσαρμογή.

(19) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119 (ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα), η Επιτροπή οφείλει να αξιολογεί τη συνέπεια των εθνικών μέτρων με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας και με τη διασφάλιση της προόδου όσον αφορά την προσαρμογή. Η Επιτροπή αξιολόγησε τη συνέπεια των μέτρων της Φινλανδίας προς τους εν λόγω στόχους ([20]).

ΣΥΝΙΣΤΑ ΣΤΗΝ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΕΙ ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ:

ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΕ) 2018/1999

1. Την παροχή προβολών για την παρουσίαση του τρόπου με τον οποίο οι υφιστάμενες και οι προγραμματισμένες πολιτικές και μέτρα θα επιτύχουν τον εθνικό στόχο της μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά 50 % το 2030 σε σύγκριση με τα επίπεδα του 2005 στο πλαίσιο του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών. Εάν είναι αναγκαίο, τον προσδιορισμό πρόσθετων πολιτικών και μέτρων, μεταξύ άλλων για το μεθάνιο, το N_2O και τα φθοριούχα αέρια από βιομηχανικές διεργασίες και τη χρήση προϊόντων, τη γεωργία και τη διαχείριση αποβλήτων, ή τον τρόπο με τον οποίο θα χρησιμοποιηθούν οι δυνατότητες ευελιξίας που διατίθενται στο πλαίσιο του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης. Τη συμπλήρωση των πληροφοριών σχετικά με τις πολιτικές και τα μέτρα, διευκρινίζοντας με σαφήνεια το πεδίο εφαρμογής τους, το χρονοδιάγραμμα και, ει δυνατόν, τον αναμενόμενο αντίκτυπο στη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, μεταξύ άλλων για μέτρα στο πλαίσιο χρηματοδοτικών προγραμμάτων της Ένωσης, όπως η κοινή γεωργική πολιτική.

2. Τον προσδιορισμό της ποσότητας των εκπομπών CO_2 που θα μπορούσαν να δεσμεύονται ετησίως έως το 2030, συμπεριλαμβανομένης της πηγής. Την παροχή πληροφοριών σχετικά με τον τρόπο μεταφοράς του δεσμευμένου CO_2.

3. Τη χάραξη συγκεκριμένης πορείας προς την επίτευξη του εθνικού στόχου LULUCF, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841. Τη συμπερίληψη πρόσθετων μέτρων στον τομέα LULUCF, με λεπτομερή περιγραφή του χρονοδιαγράμματος και του πεδίου εφαρμογής τους, και την ποσοτικοποίηση των αναμενόμενων επιπτώσεών τους, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου ευθυγραμμίζονται αποτελεσματικά με τη συμβολή στον στόχο της ΕΕ για καθαρή απορρόφηση 310 εκατ. τόνων ισοδυνάμου CO_2 το 2030 και με τον ειδικό για τη χώρα στόχο απορρόφησης 2889 χιλ. τόνων ισοδυνάμου CO_2 που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841. Την παροχή πρόσθετων λεπτομερειών σχετικά με τα σχεδιαζόμενα μέτρα στον τομέα LULUCF, συμπεριλαμβανομένης της ποσοτικοποίησης των αναμενόμενων επιπτώσεών τους όσον αφορά τις απορροφήσεις ή τις εκπομπές.

4. Την εξέταση δράσεων που σχετίζονται με τη βιώσιμη διαχείριση των δασών, εξετάζοντας περαιτέρω τη μείωση της μετατροπής δασικών εκτάσεων σε άλλες εκτάσεις (αποψίλωση)· την ανθρακοδεσμευτική γεωργία και τα υλικά μακροχρόνιας αποθήκευσης άνθρακα· τις ολοκληρωμένες προσεγγίσεις, όπως λύσεις που βασίζονται στη φύση και συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της προστασίας και της αποκατάστασης των οικοσυστημάτων, καθώς και άλλων περιβαλλοντικών στόχων· την προώθηση και εφαρμογή μέτρων ενεργειακής απόδοσης που σχετίζονται με τη βιομάζα, συμπεριλαμβανομένης της προμήθειας μονωτικών υλικών βιολογικής βάσης. Οι εκτιμήσεις αυτές θα πρέπει να περιλαμβάνουν την αξιολόγηση της ενίσχυσης των εν λόγω μέτρων σε όλες τις χερσαίες καταβόθρες και δεξαμενές, καθώς και τη μείωση της ευπάθειας της γης σε φυσικές διαταραχές. Τη διασφάλιση ότι οι μεθοδολογικές επισκοπήσεις που διενεργούνται στις εθνικές απογραφές συνάδουν με τον ποσοτικό προσδιορισμό των προγραμματισμένων μέτρων. Την παροχή σαφών πληροφοριών σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο τα δημόσια κονδύλια (τόσο τα ενωσιακά κονδύλια, συμπεριλαμβανομένης της κοινής γεωργικής πολιτικής, όσο και οι κρατικές ενισχύσεις) και η ιδιωτική χρηματοδότηση μέσω συστημάτων ανθρακοδεσμευτικής γεωργίας χρησιμοποιούνται με συνέπεια και αποτελεσματικότητα για την επίτευξη του εθνικού στόχου καθαρής απορρόφησης. Την παροχή πληροφοριών σχετικά με την κατάσταση και την πρόοδο που πρέπει να σημειωθεί όσον αφορά τη διασφάλιση των αναβαθμίσεων σε επίπεδα υψηλότερης βαθμίδας/γεωγραφικώς συγκεκριμένα σύνολα δεδομένων για την παρακολούθηση, την υποβολή εκθέσεων και την επαλήθευση, σύμφωνα με το παράρτημα V μέρος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

([19]) SWD(2023) 914.

([20]) Έκθεση προόδου της ΕΕ σχετικά με τη δράση για το κλίμα 2023 [COM(2023) 653 final], και έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής με τίτλο «Αξιολόγηση της προόδου όσον αφορά την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή στα επιμέρους κράτη μέλη σύμφωνα με το ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα» [SWD(2023) 932].

5. Την καλύτερη περιγραφή και ποσοτικοποίηση της σύνδεσης με τους ειδικούς στόχους και τις πολιτικές της Ενεργειακής Ένωσης που θα πρέπει να υποστηρίζουν οι πολιτικές και τα μέτρα προσαρμογής.

6. Τη σημαντική αύξηση της φιλοδοξίας του μεριδίου ανανεώσιμων πηγών ενέργειας ύψους τουλάχιστον 62 % ως συνεισφορά στον δεσμευτικό στόχο της ΕΕ για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές για το 2030 που ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, όπως τροποποιήθηκε σύμφωνα με τον μαθηματικό τύπο του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999. Τη συμπερίληψη ενδεικτικής πορείας η οποία επιτυγχάνει τα σημεία αναφοράς για το 2025 και το 2027 σύμφωνα με το άρθρο 4 στοιχείο α) σημείο 2) του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

7. Τη συμπερίληψη εκτιμώμενων πορειών και μακροπρόθεσμου σχεδίου ανάπτυξης τεχνολογιών ανανεώσιμης ενέργειας κατά τα επόμενα 10 έτη, με προοπτική το 2040. Τη συμπερίληψη ενδεικτικού στόχου για καινοτόμες τεχνολογίες ανανεώσιμης ενέργειας σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2018/2011, όπως τροποποιήθηκε. Τη συμπερίληψη ειδικών στόχων για τη συμβολή στους ενδεικτικούς επιμέρους στόχους για τα κτίρια και τη βιομηχανία για το 2030, και στο δεσμευτικό ελάχιστο επίπεδο για τα ανανεώσιμα καύσιμα μη βιολογικής προέλευσης (RFNBO) στη βιομηχανία και τις μεταφορές έως το 2030, αντιστοίχως.

8. Την περαιτέρω ανάπτυξη λεπτομερών και ποσοτικοποιημένων πολιτικών και μέτρων κατά τρόπο που να καθιστά δυνατή την έγκαιρη και οικονομικά αποδοτική επίτευξη της εθνικής συνεισφοράς της Φινλανδίας στον δεσμευτικό στόχο της ΕΕ για ποσοστό ανανεώσιμης ενέργειας 42,5 % το 2030, με συλλογική φιλοδοξία την αύξησή του στο 45 %. Την περιγραφή, ειδικότερα, των τεχνολογιών ανανεώσιμης ενέργειας για τις οποίες προγραμματίζει τον χαρακτηρισμό «περιοχών επιτάχυνσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας» με ταχύτερες και απλούστερες διαδικασίες. Την περιγραφή του τρόπου με τον οποίο σκοπεύει να επιταχύνει την ανάπτυξη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας μέσω της υιοθέτησης συμφωνιών αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, εγγυήσεων προέλευσης και ενός ευνοϊκού πλαισίου για την προώθηση της ιδιοκατανάλωσης και των ενεργειακών κοινοτήτων. Τον προσδιορισμό του τρόπου με τον οποίο θα καλυφθεί ο σχεδιασμός της επιβολής υποχρέωσης για τους προμηθευτές καυσίμων στον τομέα των μεταφορών, τη συμπερίληψη συγκρίσιμων μέτρων για την προώθηση του υδρογόνου στη βιομηχανία, και την προετοιμασία της ΕΕ για το εμπόριο ανανεώσιμου υδρογόνου.

9. Τη συμπερίληψη αξιολόγησης του εγχώριου εφοδιασμού δασικής βιομάζας για ενεργειακούς σκοπούς κατά την περίοδο 2021-2030 σύμφωνα με τα ενισχυμένα κριτήρια αειφορίας του άρθρου 29 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, όπως τροποποιήθηκε, καθώς και της συμβατότητας της προβλεπόμενης χρήσης δασικής βιομάζας για την παραγωγή ενέργειας με τις υποχρεώσεις της Σλοβενίας δυνάμει του αναθεωρημένου κανονισμού LULUCF, ιδίως για την περίοδο 2026-2030, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών μέτρων και πολιτικών για τη διασφάλιση της εν λόγω συμβατότητας. Τη συμπερίληψη περαιτέρω μέτρων για την προώθηση της βιώσιμης παραγωγής βιομεθανίου, δεδομένων των δυνατοτήτων και της παραγωγής βιώσιμου βιοαερίου/βιομεθανίου, του προφίλ κατανάλωσης φυσικού αερίου και των υφιστάμενων υποδομών της Φινλανδίας, όπως επίσης και της οικείας χρήσης χωνεύματος και των εφαρμογών βιογενούς CO_2.

10. Την παροχή, στο μέτρο του δυνατού, ενός αναμενόμενου χρονοδιαγράμματος των σταδίων που οδηγούν στην έγκριση νομοθετικών και μη νομοθετικών πολιτικών και μέτρων που αποσκοπούν στη μεταφορά και την εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, όπως τροποποιήθηκε, ιδίως όσον αφορά τα μέτρα που αναφέρονται στα προηγούμενα σημεία.

11. Τη συμπερίληψη εθνικής συνεισφοράς ενεργειακής απόδοσης στην κατανάλωση τελικής ενέργειας στον δεσμευτικό στόχο της Ένωσης για την τελική κατανάλωση ενέργειας για το 2030 σύμφωνα με το άρθρο 4 και το παράρτημα Ι της οδηγίας (ΕΕ) 2023/1791, ή ίση με τη διορθωμένη ενδεικτική εθνική συνεισφορά που θα υποβάλει η Επιτροπή σε κάθε κράτος μέλος έως την 1η Μαρτίου 2024 σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5 της εν λόγω οδηγίας. Τη συμπερίληψη εθνικής συνεισφοράς ενεργειακής απόδοσης στην κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας στον ενδεικτικό στόχο κατανάλωσης πρωτογενούς ενέργειας της ΕΕ σύμφωνα με το άρθρο 4 και το παράρτημα Ι της οδηγίας (ΕΕ) 2023/179. Τη συμπερίληψη της ποσότητας μείωσης της κατανάλωσης ενέργειας που πρέπει να επιτευχθεί από όλους τους δημόσιους φορείς ανά τομέα και του συνολικού εμβαδού του δαπέδου θερμαινόμενων και/ή ψυχόμενων κτιρίων, ιδιοκτησίας δημόσιων φορέων, που πρέπει να ανακαινίζεται ετησίως ή της αντίστοιχης ετήσιας εξοικονόμησης ενέργειας που πρέπει να επιτευχθεί. Τη συμπερίληψη επίσης της ποσότητας σωρευτικής εξοικονόμησης ενέργειας που πρέπει να επιτευχθεί κατά την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2021 και 31ης Δεκεμβρίου 2030 και, κατά περίπτωση, την επεξήγηση του τρόπου με τον οποίο καθορίστηκαν το ποσοστό ετήσιας εξοικονόμησης και το βασικό σενάριο υπολογισμού.

12. Τον καθορισμό ολοκληρωμένων πολιτικών και μέτρων για την επίτευξη των εθνικών συνεισφορών στην ενεργειακή απόδοση και του τρόπου με τον οποίο θα εφαρμοστεί η αρχή της προτεραιότητας στην ενεργειακή απόδοση. Τον προσδιορισμό άρτιων προγραμμάτων χρηματοδότησης και καθεστώτων χρηματοδοτικής στήριξης της ενεργειακής απόδοσης, ικανών να κινητοποιούν ιδιωτικές επενδύσεις και πρόσθετη συγχρηματοδότηση. Επίσης, τον καθορισμό μέτρων εξοικονόμησης ενέργειας ώστε να εξασφαλιστεί η επίτευξη της απαιτούμενης ποσότητας σωρευτικής εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση έως το 2030.

13. Τη συμπερίληψη επικαιροποιημένης φιλοδοξίας για τη διασφάλιση ενός απανθρακοποιημένου εθνικού κτιριακού δυναμικού υψηλής ενεργειακής απόδοσης και για τη μετατροπή των υφιστάμενων κτιρίων σε κτίρια μηδενικών εκπομπών έως το 2050, συμπεριλαμβανομένων ενδιάμεσων οροσήμων για το 2030 και το 2040, καθώς και μιας σύγκρισης με την πλέον πρόσφατη μακροπρόθεσμη στρατηγική ανακαινίσεων. Τη συμπερίληψη περισσότερων πληροφοριών όσον αφορά τα σχετικά μέτρα για τα κτίρια, τη χρηματοδότηση των εν λόγω μέτρων και την παροχή του αναμενόμενου αντικτύπου τους στην εξοικονόμηση ενέργειας.

14. Την ενίσχυση της ανθεκτικότητας του ενεργειακού συστήματος, ιδίως με τον καθορισμό στόχου για την ανάπτυξη της αποθήκευσης ενέργειας. Τον προσδιορισμό κατάλληλων μέτρων για τη διαφοροποίηση και τον μακροπρόθεσμο εφοδιασμό με πυρηνικά υλικά, καύσιμα, ανταλλακτικά και υπηρεσίες, ιδίως όσον αφορά τις εναλλακτικές προμήθειες για τον πυρηνικό σταθμό Loviisa (μονάδες VVER-440) και τη μακροπρόθεσμη διαχείριση των πυρηνικών αποβλήτων. Την παροχή λεπτομερών πληροφοριών σχετικά με το/τα εναλλακτικό/-ά σχέδιο/-α για την υποκατάσταση της δυναμικότητας ηλεκτροπαραγωγής χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών του ακυρωθέντος πυρηνικού σταθμού Hanhikivi. Την αξιολόγηση της επάρκειας των υποδομών πετρελαίου (διυλιστήρια, αποθέματα πετρελαίου) στην αναμενόμενη μείωση της ζήτησης πετρελαίου και τη μετάβαση σε εναλλακτικές λύσεις χαμηλότερων ανθρακούχων εκπομπών.

15. Την πρόταση σαφών στόχων και επιδιώξεων για την απόκριση ζήτησης, ιδίως με σκοπό τη βελτίωση της ευελιξίας του ενεργειακού συστήματος υπό το πρίσμα της αξιολόγησης των αναγκών ευελιξίας και την περιγραφή ειδικών μέτρων για τη διευκόλυνση της ενοποίησης του ενεργειακού συστήματος στο πλαίσιο του άρθρου 20α της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, όπως τροποποιήθηκε.

16. Την περαιτέρω ανάπτυξη της προσέγγισης για την αντιμετώπιση της ενεργειακής φτώχειας, συμπεριλαμβάνοντας αξιολόγηση της κατάστασης των νοικοκυριών που πλήττονται επί του παρόντος και υποδεικνύοντας έναν συγκεκριμένο μετρήσιμο στόχο μείωσης, όπως απαιτείται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999, λαμβάνοντας υπόψη τη σύσταση (ΕΕ) 2023/2407. Την παροχή πρόσθετων λεπτομερειών σχετικά με τα υφιστάμενα και τα πιθανά μέτρα για την αντιμετώπιση της ενεργειακής φτώχειας, καθώς και σχετικά με τους ειδικούς χρηματοδοτικούς πόρους από τη σκοπιά τόσο της κοινωνικής πολιτικής (οικονομική προσιτότητα) όσο και των διαρθρωτικών μέτρων στον τομέα της ενέργειας.

17. Την περαιτέρω αποσαφήνιση των εθνικών στόχων στους τομείς της έρευνας, της καινοτομίας και της ανταγωνιστικότητας για την ανάπτυξη καθαρών τεχνολογιών, με καθορισμό πορείας για το 2030 και το 2050, με σκοπό τη στήριξη της απανθρακοποίησης της βιομηχανίας και της προώθησης της μετάβασης των επιχειρήσεων σε μια κυκλική οικονομία μηδενικών καθαρών εκπομπών. Την πρόταση πολιτικών και μέτρων για την προώθηση της ανάπτυξης έργων μηδενικών καθαρών εκπομπών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τις ενεργοβόρες βιομηχανίες. Την περιγραφή ενός προβλέψιμου και απλουστευμένου κανονιστικού πλαισίου για τις διαδικασίες αδειοδότησης και τον τρόπο με τον οποίο θα απλουστευθεί η πρόσβαση σε εθνική χρηματοδότηση, στις περιπτώσεις που χρειάζεται. Την παροχή λεπτομερών πολιτικών και μέτρων για την ψηφιοποίηση του ενεργειακού συστήματος, την ανάπτυξη δεξιοτήτων που σχετίζονται με την καθαρή ενέργεια και τη διευκόλυνση του ανοικτού εμπορίου για ανθεκτικές και βιώσιμες αλυσίδες εφοδιασμού βασικών κατασκευαστικών στοιχείων και εξοπλισμού μηδενικών καθαρών εκπομπών.

18. Τον προσδιορισμό μεταρρυθμίσεων και μέτρων για την κινητοποίηση των ιδιωτικών επενδύσεων που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων για την ενέργεια και το κλίμα. Τη συμπερίληψη ολοκληρωμένης και συνεπούς επισκόπησης των δημόσιων και ιδιωτικών επενδυτικών αναγκών συνολικά και ανά τομέα. Τη συμπλήρωση μιας αξιολόγηση από τη βάση προς την κορυφή ανά έργο με μια προσέγγιση από την κορυφή προς τη βάση για το σύνολο της οικονομίας. Την παροχή πιο λεπτομερειακής ανάλυσης των συνολικών επενδυτικών αναγκών με πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές, περιφερειακές και ενωσιακές πηγές χρηματοδότησης, καθώς και τις ιδιωτικές πηγές χρηματοδότησης που θα κινητοποιηθούν Την προσθήκη σύντομης περιγραφής του είδους του καθεστώτος χρηματοδοτικής στήριξης που επιλέγεται για την εφαρμογή των πολιτικών και των μέτρων, που χρηματοδοτούνται μέσω δημόσιου προϋπολογισμού, ενωσιακής χρηματοδότησης και χρήσης μεικτών χρηματοδοτικών μέσων που χρησιμοποιούν επιχορηγήσεις, δάνεια, τεχνική βοήθεια και δημόσιες εγγυήσεις, συμπεριλαμβανομένου του ρόλου των εθνικών αναπτυξιακών τραπεζών στα αντίστοιχα καθεστώτα και/ή του τρόπου με τον οποίο κινητοποιείται ιδιωτική χρηματοδότηση. Την εξέταση του ενδεχομένου χρήσης της οικονομικά αποδοτικής δημιουργίας μεταβιβάσεων προς άλλα κράτη μέλη ως πηγής χρηματοδότησης, στο πλαίσιο του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών. Την παροχή αξιόπιστης αξιολόγησης του μακροοικονομικού αντικτύπου των προγραμματισμένων πολιτικών και μέτρων.

19. Τη συνόψιση του τρόπου με τον οποίο οι πολιτικές και τα μέτρα που περιλαμβάνονται στο επικαιροποιημένο σχέδιο συνάδουν με το αναθεωρημένο σχέδιο ανάκαμψης και ανθεκτικότητας της Φινλανδίας, συμπεριλαμβανομένου του κεφαλαίου RePowerEU.

20. Τη λεπτομερή εξήγηση του τρόπου με τον οποίο η Φινλανδία προτίθεται να καταργήσει σταδιακά τις επιδοτήσεις ορυκτών καυσίμων, καθώς και του χρονικού σημείου μέχρι το οποίο θα έχει προβεί στην εν λόγω κατάργηση. Τη λεπτομερή εξήγηση του τρόπου με τον οποίο η Φινλανδία σχεδιάζει να καταργήσει σταδιακά την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από στερεά ορυκτά καύσιμα, αποσαφηνίζοντας τις σχετικές δεσμεύσεις και μέτρα.

21. Την περαιτέρω ανάλυση της αναλυτικής βάσης με την παροχή προβολών στο πλαίσιο των προγραμματισμένων πολιτικών και μέτρων σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα αναπτυχθεί το ενεργειακό σύστημα με προοπτική το 2040.

22. Την παροχή λεπτομερών πληροφοριών σχετικά με τις επιπτώσεις της κλιματικής και ενεργειακής μετάβασης στην κοινωνία, την απασχόληση και τις δεξιότητες, ή τυχόν άλλες διανεμητικές επιπτώσεις, καθώς και σχετικά με τους προγραμματισμένους στόχους, τις πολιτικές και τα μέτρα για τη στήριξη μιας δίκαιης μετάβασης. Τον προσδιορισμό της μορφής στήριξης, του αντικτύπου των πρωτοβουλιών, των στοχευόμενων ομάδων και των κατανεμηθέντων πόρων, λαμβάνοντας υπόψη τη σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με τη διασφάλιση δίκαιης μετάβασης προς την κλιματική ουδετερότητα ([21]). Τη διασφάλιση της ευθυγράμμισης μεταξύ του χρονοδιαγράμματος σταδιακής μείωσης της χρήσης τύρφης που περιγράφεται στο εδαφικό σχέδιο δίκαιης μετάβασης και του τελικού επικαιροποιημένου ΕΣΕΚ. Τη συμπερίληψη, στο μέτρο του δυνατού, περισσότερων στοιχείων με στόχο την παροχή επαρκούς αναλυτικής βάσης για την κατάρτιση ενός μελλοντικού κοινωνικού σχεδίου για το κλίμα, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2023/955 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([22]), συμπεριλαμβανομένων ενδείξεων σχετικά με τον τρόπο αξιολόγησης των προκλήσεων και των κοινωνικών επιπτώσεων που έχει στους πλέον ευάλωτους το σύστημα εμπορίας εκπομπών για την καύση καυσίμων σε κτίρια, οδικές μεταφορές και πρόσθετους τομείς, καθώς και για τον προσδιορισμό των δυνητικών δικαιούχων και ενός σχετικού πλαισίου πολιτικής. Την εξήγηση του τρόπου με τον οποίο το πλαίσιο πολιτικής που προσδιορίζεται στο ΕΣΕΚ θα συμβάλει στην κατάρτιση του κοινωνικού σχεδίου της Φινλανδίας για το κλίμα και τον τρόπο με τον οποίο θα διασφαλιστεί η συνέπεια μεταξύ των δύο σχεδίων.

23. Τη διασφάλιση της συμπεριληπτικής δημόσιας συμμετοχής εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και της ευρείας συμμετοχής των τοπικών αρχών και της κοινωνίας των πολιτών στην κατάρτιση του σχεδίου. Την παροχή σαφούς επισκόπησης του τρόπου με τον οποίο η διαδικασία διαβούλευσης θα καταστήσει δυνατή την ευρεία δημόσια συμμετοχή από όλες τις αρμόδιες αρχές, τους πολίτες και τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών εταίρων, στην κατάρτιση τόσο του προσχεδίου όσο και του τελικού επικαιροποιημένου σχεδίου. Την παροχή συνοπτικής περιγραφής των απόψεων που εκφράστηκαν από διάφορους φορείς, καθώς και του τρόπου με τον οποίο το σχέδιο ενσωματώνει τις απόψεις που εκφράστηκαν κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων.

Βρυξέλλες, 18 Δεκεμβρίου 2023.

Για την Επιτροπή
Kadri SIMSON
Μέλος της Επιτροπής

([21]) Σύσταση του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 2022, σχετικά με τη διασφάλιση δίκαιης μετάβασης προς την κλιματική ουδετερότητα (ΕΕ C 243 της 27.6.2022, σ. 35).

([22]) Κανονισμός (ΕΕ) 2023/955 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 2023, για τη σύσταση Κοινωνικού Ταμείου για το Κλίμα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1060 (ΕΕ L 130 της 16.5.2023, σ. 1).